

STS de 19 de juliol de 2022, recurs 2001/2020

Càlcul de la pensió de viduïtat quan hi pot haver més d'un beneficiari (accés al text de la sentència)

L'objecte d'aquesta sentència és determinar l'abast de l'art. 38.2 del **Real Decreto Legislativo 670/1987, de 30 de abril, por el que se aprueba el texto refundido de Ley de Clases Pasivas del Estado**, en els supòsits de concurrència de diversos beneficiaris amb dret a pensió de viduïtat i, en concret, si la pensió s'ha de reconèixer en quantia proporcional al temps de convivència amb el causant, garantint-se, en tot cas, el 40 % al cònjuge supervivent en el moment de la mort, sense que a la pensió així calculada se li hagi d'afegir la porció de pensió que -per raó d'aquest mateix paràmetre- correspondria al cònjuge però que excedeixi l'import de la seva pensió compensatòria.

El TS reconeix el dret de la vídua reclamant, fonamentant-se en els arguments següents:

- La regulació introduïda per la *Ley 40/2007, de 4 de diciembre, de medidas en materia de Seguridad Social*, està inspirada en la idea de l'abonament íntegre de la pensió de viduïtat, **concebuda com una pensió única, tant quan hi ha un únic beneficiari** -ja sigui el cònjuge supervivent o el divorciat-, **com quan hi concorren diversos**.

Amb la regulació actual, a **partir del fet causant es genera una pensió completa que s'ha de repartir entre els beneficiaris**, d'acord amb el criteri de proporcionalitat convivencial. Fa la impressió que la LGSS primer equipara els subjectes concurrents (proporcionalitat), però tot seguit introdueix una doble correcció: a) quantia mínima del 40 % (per al cònjuge o parella convivent) i límit màxim de la pensió compensatòria (per a l'excònjuge)). D'aquesta manera, hi **operen una mena de vasos comunicants perquè la baixada o pujada de la pensió percebuda per cadascun dels beneficiaris repercuteix a l'altre**.

- Aquesta concepció justifica l'aplicació del principi de coherència com a argument d'interpretació, que duu així mateix a la solució següent: **quan la pensió de l'excònjuge s'ha de minorar perquè supera l'import de la pensió compensatòria, aquesta porció minorada es trasllada a la pensió del cònjuge (o parella de fet) convivent**. Dit d'una altra manera: no tindria sentit que, en unes mateixes condicions, el cònjuge percebés la pensió íntegrament en cas de no concórrer amb un altre subjecte i que, en cas de donar-se tal concurrència, el resultat fos que una part de la pensió no s'abona a cap dels beneficiaris.

En definitiva, **un cop s'ha fixat la quantia de la pensió de viduïtat, aquesta s'ha de distribuir proporcionalment al temps de convivència amb el subjecte causant, garantint-se, en tot cas, el 40 % al cònjuge supervivent** en el moment de la mort i a la pensió així calculada cal afegir-hi la porció de pensió que (per raó d'aquest mateix paràmetre) excedeixi la quantitat que correspongui a l'excònjuge i fins a arribar al màxim de la pensió).